

Zombíe

Ford A 1930: Divoký Grizzly z dílny Rusty Pistons!

Ještě dnes, po víc než 24 hodinách, mi trochu píská v uších. Ale už to alespoň trochu chápu. Potřeboval jsem osobní zkušenost. Potřeboval jsem se do téhle věci posadit a ucítit tlukot jejího srdce. Jinak bych asi nepochopil, proč někdo utratí spousty času a peněz, aby postavil auto, které na první pohled vypadá jako vrak vytažený ze šrotiště. A na druhý pohled nevypadá o mnoho lépe. Nemluvě o tom, že vrak vytažený ze šrotiště se vás obvykle nebude aktivně snažit zabít. Zejména kvůli tomu, že se nejspíš ani nerozjede...

Správná dáma se rzi nebojí. A v kabelce nosí tetanovku

Vždycky jsem chápal příznivce tradičních hot rodů, byť ani jejich počínání není zrovna vrcholem racionality. Utrácejí horentní

sumy za auta a díly, které byly v těsně poválečné Americe populární proto, že nestály skoro nic. Jenomže padesátá a šedesátá léta v USA jsou pro spoustu lidí bájná doba. Ve spoustě ohledů základ dnešní moderní kultury. Desetiletí dodnes opěvovaná a připomínaná ve filmech a komiksech. Když milujete Jamese Deana, nosíte ve vlasech pomádu a posloucháte rockabilly, je logické, že chcete '32 Fordku nebo '49 Mercury, protože tak je to prostě správně. To k tomu patří. Ale proč chtít Fordku bez laku, s prozrlými dírami v karosérii a bez pořádných sedaček? Každý hotrodder v padesátých letech by se na vás opovrženlivě podíval, protože si nedokážete ani natřít auto.

Přitom stavitelé rat rodů obvykle umějí nalakovat auto. A kdyby chtěli, mohli by si koupit mnohem rychlejší a ovladatelnější sporták nebo muscle car. Jejich každodenní auto je dost možná mnohem rychlejší, než o čem by se starým hot rodům mohlo zdát. Tak proč to dělají? Upravená auta, jako je tohle, už nejsou dopravními prostředky. Jsou uměním. Vyjádřením sebe sama. A abychom je pochopili, je obvykle dobré se podívat na to, co jejich majitelé poslouchají.

K rat rodu nepatří uhlazené, řízné ale veselé rockabilly s pomádou ve vla-

sech a pruhovanými košilemi. Ne, ke krysám na kolech patří divoké psychobilly, se zábrobními tématy a zombie make-upem. Psychobilly je spojení punku a rockabilly. A ratrody jsou spojení punku a hot rodů. Punk vznikl jako protest proti překomplikovanosti a uhlazenosti tehdejší hudby a přeneseně i tehdejšího světa. A rat rody jsou přesně totéž. Jen v automobilové podobě.

Řídit moderní auto je jednoduché. Bezpečné. A taky trochu bez koulí. Neustále na vás dohlíží elektronika. Motor je tak tichý, že ho neslyšíte. Podvozek žehlí nerovnosti. Rádio přehrává empéetrojky, jaké si zrovna zamanete, a přes Modrý zub můžete řešit pracovní schůzku nebo si povídat s přítelkyní. Ale vy se najednou možná přistihnete, že už si nejste tak docela jistí, jestli ještě řídíte auto, nebo hrajete počítačovou hru. Hraniče mezi vaším životem a virtuální realitou se stírá.

Takže potřebujete něco, co vám připomene, že jste opravdu naživu. A to moderní auto prostě není. Corvette ZR1 letící napůl bokem do začátky někde na okruhu může být adrenalin, ale pořád vás alespoň do jisté míry izoluje od skutečného dění. Vaše povely škrtící klapce přenášejí elektroničtí trpaslíci, ne lanko. Všechno je perfektně sladěné, vyvážené, utlumené...

A tak se jednoho dne naštvete. Stejně jako týpci v sedmdesátých letech dost překombinovaných rockových oper a virtuozních výkonů, takže si vzali otrhané džíny, tričko z britské vlajky a začali do mikrofonu řvát zpotvořenou britskou hymnu. Nebo jejich následovníci, kteří se stejně divoce vrhli na uhlazené, staromilské rockabilly, roztrhali ho na kusy, napůl pohřbili a začali zběsile tančit na jeho hrobě v rytmu psychobilly. Vy si místo toho vezmete staré auto. Populární staré auto, ze kterého by někteří udělali nablýskaného veterána a jiní zase načančaný street rod s metalickým lakem a chromovanými koly. Co s ním uděláte? Necháte ho reznout. Možná ho někde obrousíte nebo trochu stříknete klarlakem, aby z něj moc neopadávaly kusy. Ale jinak vás nezajímá patina, jak jí znají nadšení veteránisti. Vy chcete auto-zombie. Věc, která je už vlastně mrtvá, ale ještě stále klátí vpřed, hnaná touhou někoho zabít. Potom na něj vezmete flexu. Uděláte všechny věci, které dělají hotrodderři. Snížení střechy neboli top-chop. Zapuštění rámu do kastle neboli channeling. Odstraníte zbytečné plechy jako jsou blatníky nebo kapota. V autě, kde se původně dalo sedět v cylindru, se najednou krčíte na podlaze, jen s polštářkem pod zadkem, a opíráte se přitom o opěradla ze starých letadel. Taková, která se

Poměřit si síly přijel Rat Rod Nash 1929, kterého jsme vám představili v čísle 6/10

Zombie

Rez je lehčí než karbon... A nejlhčí jsou věci, které chybí úplně. Jako nárazníky. A blatníky. A kapota.

dala v Kalifornii padesátých let koupit možná za dolar, ale dnes se shánějí za těžké peníze. A také rodičímu se Frankensteinovi transplantujete srdce. Nejlépe z přerostlého medvěda grizzlyho. To v automobilovém světě

značená starý osmiválec, krměný co největším počtem co největších karburátorů. Pokud m o ž n o ještě osa-

zých obrovským chromovaným sáním. Že jsou dvě čtyřkomory na nebohý small block trochu moc? K čertu s tím!

Výfuky? Stačí podomácku vyrobené svody. Nakonec ještě vyrobíte ovládací prvky z toho, co máte po ruce. Třeba volant ze starého řetězu nebo přepínače z bůhvíčeho – hlavně ale s krytkou, jako mají stíhačky.

Takhle nějak vzniklo auto, které vidíte na fotkách. Mrtvola staré Fordky, která je pořádně zlá a pořádně našťavaná. Kousla mě, už když jsem lezl dovnitř – při otevírání dveří mi přiskřípla prst. A když se jí pokusíte probudit z mrtvolného spánku, je to ještě horší. Ne-

řídil jsem, ale krátké posezení za volantem mi stačilo k tomu, abych měl z oživlé mrtvolky pořádný respekt. Vůle v řízení dobrých deset čísel, a bůhvíkolik stovek koní pod... no, prostě tam kde by byla kapota, kdyby tam nějaká kapota byla. A gumy... Staré, úzké a strašně cool, ale určitě velmi špatné, pokud jde o takové nepodstatné záležitosti jako je trakce nebo přilnavost.

Hlavní je ale zvuk. Neskutečný řev, prskání, bublání, našťavané chrochtání... prostě ty nezaměnitelné zvuky starého karburátorového osmiválce s ostrou vačkou, který se neochotně probouzí ze spánku, pomalu se ohřívá

Zombík není prost ozdoba. Hood ornamenty má dokonce dva. Granát a hlavu umrlce

Vidíte ten tlumič výfuku? Nevidíte? To bude tím, že tu žádný není

Sedadla nemají sedáky. Neměli byste totiž kam dát hlavu

Volant z řetězu a stranových klíčů by někdo vystavil jako moderní umění. Tady se s ním řídí...

a při tom všem vám dává najevo, že by vám nejradši ukousl hlavu. Jenomže tohle všechno obvykle slyšíte přefiltrované přes dlouhé výfuky a alespoň nějaké tlumiče. Tady to

máte přímo z první ruky. Ty legrační trubky končí sotva pár desítek centimetrů před vámi – před bočními dveřmi bez oken a pootevřeným čelním sklem. Je to jako by kousek před vámi

chrápal rozmrzlý drak, který si před spaním vykloktal napalmem. Hlavní ale je, že i obyčejná jízda je jednou dobrodružství. Máte pocit, že už jen to, že vás tahle věc nezabila, než jste se dali do pohybu, je úspěch. To, že jede po silnici tam, kam chcete vy a nechá vás myslet si, že nad ní máte vládu, to už je výhra.

Fouká vám do obličeje, cítíte každý výmol a slyšíte každý výbuch benzínové směsi v motoru. Když začne pršet, bude na vás shora kapat, okénkem stříkat vodní tříšť a voda se nejspíš dostane i skrz podlahu. Všechno je to doopravdy.

Pořídil bych si rat rod domů? Asi ne. Možná mám jen jiný vkus, možná jsem moc srab. Ale už přesně chápu, proč takovou věc někdo udělá.

Text: Vojta Dobeš
Foto: Petr Moško,
Malvína Ministrová

Ford A 1930 Rat Rod

Koncepce: motor vpředu podél, pohon zadních kol
* **Karosérie:** ocelová rámová, top chop, channeling, sem tam rez
* **Rozměry:** rozvor: kolik to vyšlo, výška: o dost menší než dřív
* **Motor:** benzinový V8-OHV „small-block“ Chevy, 350 cu.i., 5.700 cm³, dva čtyřkomorové karburátory Edelbrock na zvýšeném sacím potrubí, ostrá vačka, žádné výfuky co by stály za řeč
* **Převodovka:** tříkválová TH350, řadička skoro až ke stropu
* **Přední náprava:** tuhá, příčné listové pero, pákové tlumiče
* **Zadní náprava:** tuhá, listová pera
* **Brzdy:** bubnové na všech kolech, žádný posilovač
* **Kola:** původní plechová, diagonální pneumatiky s bílou bočnicí
* **Ostatní:** sedačky z letadla, volant ze řetězu, závodní palivová nádrž s hrdlem ve střeše